

Αριθμός απόφασης:

96/2011

Αριθμός κατάθεσης αίτησης: 1427/374Π/2008

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Αποτελούμενο από τους Δικαστές Ελένη Παρπούλα, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αικατερίνη Αναστασιάδου, Πρωτοδίκη, Χρήστο Παπαγεωργόπουλο, Πρωτοδίκη, Χρήστο Τριανταφυλλίδη, Πρωτοδίκη - Εισηγητή, και τη Γραμματέα Καλλιόπη Κοσμά.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 4 Μαΐου 2011 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΝΤΩΝ: 1) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΑΠΟΛΛΩΝ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ», 2) αστικού μη κερδοσκοπικού συνεταιρισμού περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «ΕΡΑΤΩ-ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ-ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.ΠΕ.», 3) αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» και το διακριτικό τίτλο «GRAMMO» που παραστάθηκαν δια του πληρεξούσιου δικηγόρου τους Γεωργίου Λαγάνη.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: , κατοίκου , που παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Βασιλείας Παπαδοπούλου του Δ.Σ.Θ. την οποία νομιμοποίησε η δικηγόρος του Δ.Σ.Χαλκιδικής Παγώνα Καρατζιοβάλη.

Οι ενάγοντες με την αγωγή τους ζήτησαν όσα αναφέρονται στο αιτητικό της. Η αγωγή κατατέθηκε στη Γραμματεία του παρόντος Δικαστηρίου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1427/374/10.12.2008, προσδιορίστηκε να εκδικαστεί για τη δικάσιμο της 18.11.2009, μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 14.4.2010, μετά από αναβολή για τη δικάσιμο της 2.2.2011 και μετά από νέα αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Με τις διατάξεις των άρθρων 46 επ. του ν. 2121/1993 για την "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα" προστατεύονται τα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία δικαιώματα, δηλαδή τα δικαιώματα σε εργασίες (εισφορές) που σχετίζονται με την πνευματική δημιουργία ή ακόμη έχουν και κάποιες ομοιότητες μ' αυτήν, δεν μπορούν όμως να αναχθούν σε αυτοτελή έργα, διότι δεν εμφανίζουν τα κρίσιμα στοιχεία της πνευματικής δημιουργίας, συμβάλλουν όμως και μάλιστα πολλές φορές καθοριστικά, στη δημόσια εκτέλεση ή στην αναπαραγωγή και γενικά τη διάδοση των έργων. Ο καθορισμός των δικαιούχων των συγγενικών δικαιωμάτων προκύπτει από τους κανόνες που αναγνωρίζουν τα σχετικά δικαιώματα. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 46 παρ. 1, 47 παρ. 1 και 48 παρ. 1 του ν. 2121/1993, εισφορές παρέχουν κυρίως οι καλλιτέχνες που ερμηνεύουν ή εκτελούν τα έργα, οι καλλιτέχνες υλικών φορέων ήχου και εικόνας κ.ά. Οι εισφορές των προσώπων αυτών χρειάζονται προστασία για να μη γίνονται αντικείμενο οικειοποίησης και εκμετάλλευσης από τρίτους. Καθένα από τα συγγενικά δικαιώματα που αναγνωρίζονται από ^{το ν. 2121/1993} έχει διαφορετικό περιεχόμενο και παρέχει στο δικαιούχο τις εξουσίες που απαριθμούνται αποκλειστικά και όχι ενδεικτικά στα άρθρα 46 επ. του ως άνω νόμου (βλ. ΠολΠρΑΘ 3318/1998 ΔΕΕ 1999.403· Μ. Μαρίνο, Η προσβολή του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, ΕΛΛΔνη 35.1441 επ. και ιδίως 1445). Ειδικότερα, κατά το άρθρο 49 του ίδιου νόμου, προβλέπεται, μεταξύ των άλλων, ότι "όταν υλικός φορέας ήχου ή εικόνας, ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί, χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιοδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια ή για παρουσία στο κοινό, ο χρήστης οφείλει εύλογη και ενιαία αμοιβή στους ερμηνευτές καλλιτέχνες, των οποίων η ερμηνεία έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα και στους παραγωγούς των υλικών αυτών φορέων. Η αμοιβή αυτή καταβάλλεται υποχρεωτικά σε οργανισμούς

Θεωρήθηκε
Ο Εισαγγελέας

5

συλλογικής διαχείρισης των σχετικών δικαιωμάτων, οι οποίοι υποχρεούνται να διαπραγματεύονται, να συμφωνούν αμοιβές, να προβάλλουν τις σχετικές αξιώσεις και να εισπράττουν τις σχετικές αμοιβές από τους χρήστες. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των χρηστών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, το ύψος της εύλογης αμοιβής και οι όροι πληρωμής καθορίζονται από το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί της αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο. Το δικαίωμα εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών είναι ανεκχώρητο και υποχρεωτικά εκ του νόμου ανατίθεται για είσπραξη και διαχείριση σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν κατά τις ρυθμίσεις της συλλογικής διαχείρισης των άρθρων 54 έως 58 του ν. 2121/1993. Κατά το ίδιο άρθρο, η αμοιβή αυτή είναι ενιαία και κατανέμεται εξ ημισείας μεταξύ αφενός μουσικών και τραγουδιστών (50%). Οι ως άνω οργανισμοί οφείλουν να εξασφαλίζουν στους δικαιούχους τον ποσοστιαίο καθορισμό της αμοιβής τους (άρθρο 55 παρ. 1 στοιχ. Β, το οποίο με βάση το άρθρο 58 του ίδιου νόμου εφαρμόζεται και στους δικαιούχους των συγγενικών δικαιωμάτων), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32, με το οποίο ως βάση για τον υπολογισμό της ποσοστιαίας αυτής αμοιβής λαμβάνονται είτε τα ακαθάριστα έσοδα ή έξοδα ή ο συνδυασμός των ακαθάριστων εσόδων και εξόδων, ποσά που πραγματοποιούνται από την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που εκμεταλλεύεται το έργο και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου, είτε κατ' εξαίρεση υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό. Μάλιστα, κατά το άρθρο 56 παρ. 1 και 2 του ίδιου νόμου, αν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αξιώνει αμοιβή προφανώς δυσανάλογη προς αυτήν που καταβάλλεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλλει στον οργανισμό ή το ζητούμενο ποσό της αμοιβής ή το ποσό που θα έχει ορίσει, ύστερα από αίτηση του χρήστη, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις, το Μονομελές Πρωτοδικείο κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ενώ οριστικά περί αμοιβής αποφαίνεται το αρμόδιο δικαστήριο (άρθρο 49§1 του ν.2121/1993, βλ. και ΕφΑθ 3058/2005, ΔΕΕ 2005, 1179 επ.· ΠολΠρΘεσ 9327/2008, Αρμ 2008, 1503 επ.).

Στην προκείμενη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή τους οι

ενάγοντες εκθέτουν ότι, είναι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και συγγενικών δικαιωμάτων, που έχουν συσταθεί νόμιμα κατά το άρθρο 51 παρ. 4 του ν. 2121/1993, ο πρώτος για τους μουσικούς, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ο τρίτος για τις δισκογραφικές εταιρίες - παραγωγούς υλικών φορέων ήχου ή και εικόνας, στους οποίους έχει ανατεθεί από τα μέλη τους (μουσικούς, τραγουδιστές, παραγωγούς, δισκογραφικές εταιρίες), τα ονόματα των οποίων αναφέρουν στην αγωγή, να καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων, καθώς και για την οφειλόμενη αμοιβή, να εξασφαλίζουν στους δημιουργούς ποσοστιαία αμοιβή, να εισπράττουν την αμοιβή και να κατανέμουν μεταξύ των δικαιούχων τα εισπραττόμενα ποσά, να εισπράττουν την αμοιβή που προβλέπεται από το άρθρο 18 παρ. 3 του ν. 2121/1993 και να τη διανέμουν μεταξύ των δικαιούχων, να προβαίνουν σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων ή των δικαιοδόχων τους και να λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για τον καθορισμό, την είσπραξη και κατανομή των εισπραττομένων ποσών. Ότι συνέταξαν από κοινού το διαλαμβανόμενο στην αγωγή αμοιβολόγιο, το οποίο και γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευσή του στις τρεις αναφερόμενες εφημερίδες, κάλεσαν δε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσεως των υλικών φορέων ήχου, μεταξύ των οποίων και την εναγόμενη, που διατηρεί στη μπαρ, σε υπογραφή συμφωνίας και την καταβολή των νομίμων αμοιβών τους. Ότι παρά ταύτα η εναγόμενη, μέχρι την κατάθεση της κρινόμενης αγωγής είναι αδιάφορη και αδιάλλακτη σε κάθε προσπάθεια διαπραγμάτευσης καθορισμού και καταβολής της ως άνω εύλογης αμοιβής, παρότι με τη χρήση του μουσικού ρεπερτορίου και δη των δειγματοληπτικά αναφερομένων στο δικόγραφο της αγωγής μουσικών τραγουδιών ψυχαγωγεί την εισερχόμενη πελατεία της και ως εκ τούτου στηρίζει τα έσοδα της. Κατόπιν τούτων, ζητούν να καθορισθεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής για τους υλικούς φορείς ήχου που χρησιμοποιεί η εναγόμενη, μεταδίδοντας μουσικό ρεπερτόριο σε δημόσια εκτέλεση στο κατάστημα της σε καθημερινή βάση, στο ποσό και για τα έτη 2004 έως 2008 των 7.500 ευρώ συνολικά, εκ του οποίου ποσού να καθοριστούν ως εύλογη αμοιβή της κάθε κατηγορίας που εκπροσωπείται από αυτούς (ενάγοντες) τα αναφερόμενα στην αγωγή ποσοστά, ήτοι 50%, και εκ

Σεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

του υπολοίπου 50%, το 25% στους παραγωγούς μουσικούς και το υπόλοιπο 25% στους τραγουδιστές κατά το ήμισυ να υποχρεωθεί η εναγόμενη να τους καταβάλει εφάπαξ τα αιτούμενα ποσά με τη δημοσίευση της απόφασης, νομιμοτόκως από την λήξη λειτουργίας κάθε έτους, άλλως και όλως επικουρικώς από την επομένη της επίδοσης της κρινόμενης αγωγής, με βάση τις διατάξεις του ν.2121/1993, να υποχρεωθεί αυτή να τους παραδώσει αντίγραφα των εκκαθαριστικών της σημειωμάτων των ετών 2004 έως 2008 καθώς και καταλόγους από τους μουσικούς τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά την εν λόγω περίοδο, να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί η εναγόμενη στην πληρωμή των δικαστικών τους εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα η υπό κρίση αγωγή αρμοδίως καθ' ύλη και κατά τόπο εισάγεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, διότι τα αιτήματά της δεν υπόκεινται σε χρηματική αποτίμηση (άρθρο 18 παρ.1 ΚΠολΔ βλ. ΠολΠρΘεσ 10947/2008, ΝΟΜΟΣ) και είναι ορισμένη, απορριπτομένου του περί αντιθέτου ισχυρισμού της εναγομένης, αφού για το ορισμένο της αγωγής καθορισμού εύλογης αμοιβής αρκεί η αναφορά στο δικόγραφο ότι οι ενάγοντες οργανισμοί εκπροσωπούν το σύνολο της ενδιαφερόμενης κατηγορίας δικαιούχων και του έργου αυτών, καθώς και η δειγματοληπτική αναφορά αυτών, χωρίς να απαιτείται η εξαντλητική αναφορά του συνόλου τους (βλ. ΕφΘεσ 843/2010, ΝΟΜΟΣ.929/2010, ΝΟΜΟΣ) αρκεί δε η αναφορά στο ποσοστό επί των ακαθάριστων εσόδων της εναγομένης χωρίς να απαιτείται αναφορά των εσόδων αυτών (ΕφΑθ 2187/2008, ΝΟΜΟΣ) και είναι νόμιμη, στηριζόμενη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 2, 3, 4, 5, 7, 10 και 12 της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης (Ν. 2054/1992), 46 § 3 εδ. β' και 5 εδ. β', 47, 49 §§ 1, 2 και 3, 52, 55, 56 §§ 1, 2, 3 εδ. ε', στ', ζ' και 4, 58 και 67 § 4 του Ν. 2121/1993, όπως αυτός τροποποιήθηκε και ισχύει, 346 του Α.Κ., 70, 176 και 191 παρ. 2 του ΚΠολΔ, με εξαίρεση το αίτημα για προσκόμιση αντιγράφων των εκκαθαριστικών δηλώσεων της εναγομένης το οποίο πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτο διότι στρέφεται εναντίον προσώπου, το οποίο δε νομιμοποιείται παθητικά προς αυτό, αφού υποχρέωση για χορήγηση τέτοιων αντιγράφων έχουν καταρχήν μόνο οι αρμόδιες Δ.Ο.Υ. (βλ. Παϊσίδου, Η επίδειξη εγγράφων στην πολιτική δίκη, 2005, 200) επιπλέον δε διότι προσκρούει στο

φορολογικό απόρρητο και, επομένως, δεν υφίσταται προς τούτο σχετικό έννομο συμφέρον(βλ.ΕφΑθ 7277/2003,ΕΛΛΔνη 2004,1446,1447·ΠολΠρΑθ 10131/1991,ΝοΒ 1993,532,533)καθώς και του αιτήματος επιδίκασης περι οφειλής τόκων από την επόμενη λήξης κάθε έτους του επίδικου διαστήματος, το οποίο είναι μη νόμιμο και ως εκ τούτου απορριπτικό, καθόσον οι ενάγοντες δεν επικαλούνται ότι, πριν από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής, έλαβε χώρα δικαστική ή εξώδικη όχληση της εναγομένης προς καταβολή της αμοιβής που αναλογεί σε κάθε έτος, ώστε να καταστεί αυτή υπερήμερη και να οφείλει έκτοτε τόκους υπερημερίας. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί κατά την ουσιαστική της βασιμότητα κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, δεδομένου ότι έλαβε χώρα απόπειρα εξώδικης επίλυσης της διαφοράς(βλ.την από 20.3.2009 δήλωση αποτυχίας του πληρεξούσιου δικηγόρου των εναγόντων). Κατά τη γνώμη, όμως του Εισηγητή-Πρωτοδίκη της παρούσας σύνθεσης, η κρινόμενη αγωγή αναρμοδίως εισάγεται για να εκδικαστεί ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, διότι, με βάση και τα όσα εκτέθηκαν στη μείζονα πρόταση της παρούσας, ως αρμόδιο Δικαστήριο που αποφαινεται οριστικά περί της εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών καλλιτεχνών και μουσικών νοείται το καθ'ύλη αρμόδιο με βάση τις γενικές διατάξεις Δικαστήριο(άρθρα 8,9,14-18 ΚΠολΔ), ήτοι κατά περίπτωση, το Ειρηνοδικείο, το Μονομελές ή το Πολυμέλεις Πρωτοδικείο, ανάλογα με το ποσό το οποίο ζητείται με την αγωγή να καθορίσει το Δικαστήριο ως εύλογη αμοιβή(βλ.ΕφΘεσ 843/2010,ΝΟΜΟΣ·ΠολΠρΑθ 2903/2009,ΝΟΜΟΣ·ΠολΠρΘεσ 41003/2009, ΝΟΜΟΣ·ΠολΠρΒερ 37/2010,αδημ.,και όμοιες 38,39,40,41,42,43,44, 45,46,47/2010,αδημ.) στην υπό κρίση δε περίπτωση, το αίτημα και συνεπώς και η αξία του αντικειμένου της διαφοράς ανέρχεται σε ποσό 7.500 ευρώ, το οποίο δεν υπερβαίνει το ποσό της συνήθους αρμοδιότητας του Ειρηνοδικείου, στην αρμοδιότητα του οποίου, κατά το χρόνο άσκησης της αγωγής, δηλαδή στις 10.12.2008, υπάγονταν όλες οι διαφορές που μπορούν να αποτιμηθούν σε χρήμα και που αξία του αντικειμένου τους δεν υπερβαίνει τις 12.000 (άρθρο 14§1 ΚΠολΔ),ρυθμίσεις που ισχύουν και σήμερα(ΥΑ/Δνη 125804/1.8.2003), και θα έπρεπε να εισαχθεί αυτή(αγωγή)προς εκδίκαση ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πολυγύρου, ως το καθ'ύλη και κατά τόπο αρμόδιο δικαστήριο. Επομένως, κατά τη γνώμη του Εισηγητή-Δικαστή, μετά από

Εισηγητής
Εισαγγελέας

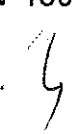
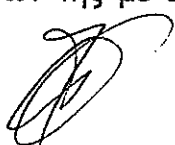
παραδοχή του σχετικού ισχυρισμού περί αναρμοδιότητας που προβάλλεται κατ'ένσταση από την εναγόμενη και λαμβάνεται και αυτεπάγγελα υπόψη από το παρόν Δικαστήριο (άρθρα 46,73 ΚΠολΔ) να παραπεμφθεί η ως άνω αγωγή στο ανωτέρω αρμόδιο Δικαστήριο. Η εναγόμενη αρνείται την αγωγή και περαιτέρω ισχυρίζεται προτείνει ότι, οι ενάγοντες καταχρηστικά ασκούν το δικαίωμά τους για καθορισμό εύλογης αμοιβής των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς καλλιτεχνών και μουσικών, διότι έχουν ήδη συντάξει διάφορο αμοιβολόγιο με την ΠΟΕΣΕ, δυνάμει του οποίου το ύψος της εύλογης αμοιβής ορίζεται μειωμένο κατά 70% σε σχέση με το δημοσιευθέν από αυτούς αμοιβολόγιο. Ο ισχυρισμός αυτός συνιστά ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος (άρθρο 281 ΑΚ) και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω μαζί με την υπό κρίση αγωγή. Προβάλλει, επίσης τον ισχυρισμό ότι δεν νομιμοποιείται παθητικά στην άσκηση της υπό κρίση αγωγής, ισχυρισμό που συνιστά ένσταση παθητικής νομιμοποίησης (άρθρο 68 ΚΠολΔ)

Από τις μαρτυρικές καταθέσεις των μαρτύρων απόδειξης και ανταπόδειξης που δόθηκαν ενώπιον του ακροατηρίου του παρόντος Δικαστηρίου και από όλα τα έγγραφα που προσκομίζουν και επικαλούνται οι διάδικοι, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Οι ενάγοντες είναι οργανισμοί νόμιμα συνεστημένοι κατά το άρθρο 54 του Ν. 2121/1993, συλλογικής διαχείρισης και προστασίας συγγενικών δικαιωμάτων των μελών τους, ήτοι του συνόλου των δικαιούχων παραγωγών υλικών φορέων ήχου και εικόνας, ο πρώτος εξ αυτών, των τραγουδιστών – ερμηνευτών, ο δεύτερος και των μουσικών ο τρίτος, όπως τα μέλη τους κατονομάζονται στο δικόγραφο της αγωγής. Τα μέλη τους αυτά έχουν αναθέσει στους ενάγοντες οργανισμούς με σχετικές συμβάσεις ανάθεσης, την διαχείριση και προστασία των περιουσιακών συγγενικών δικαιωμάτων τους μεταξύ δε των εξουσιών που τους έχουν μεταβιβαστεί από τα μέλη τους, περιλαμβάνονται ο καθορισμός και η είσπραξη από τους χρήστες υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας της ενιαίας εύλογης αμοιβής που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 49 του ν. 2121/1993. Οι ενάγοντες από κοινού κατάρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες [αμοιβολόγιο], επιπλέον δε έχουν εξουσία, βάσει συμβάσεων αμοιβαιότητας που έχουν υπογράψει με τους οργανισμούς ξένων κρατών [αναφέρονται ενδεικτικά] να προβαίνουν στην είσπραξη και διανομή της εύλογης αμοιβής των αλλοδαπών καλλιτεχνών για

ΕΡΕΝΤ

την χρήση των υλικών φορέων ξένου ρεπερτορίου εντός της Ελληνικής Επικράτειας. Η εναγομένη διατηρεί και εκμεταλλεύεται στη κατάσταση μπαρ με το διακριτικό τίτλο " " (βλ. απόφαση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου)και ήδη από το έτος 2008, "εμβαδού περίπου 70 τ.μ. με οργανωμένη θέση disk jockey(d.j.)ο οποίος και οργανώνει τη μουσική που παίζει το κατάστημα. Η μουσική μεταδίδεται καθημερινά, καθ'όλη τη διάρκεια λειτουργίας του καταστήματος και πάντως μεταδίδονταν κατά τα έτη λειτουργίας 2004 έως 2008. Η πράξη της αυτή αποτελεί χρήση των έργων των εναγόντων, αναμφισβήτητα δε θεωρείται «δημόσια παρουσίαση» των διαχειριζομένων και προστατευομένων από τους ενάγοντες έργων, κατά τα εκτεθέντα παραπάνω και σύμφωνα με την αναφερόμενη στη μείζονα σκέψη έννοια του άρθρου 3 παρ. 2 του Ν 2121/1993. Επομένως, προκύπτει νόμιμο δικαίωμα των εναγόντων να αξιώσουν εύλογη αμοιβή για τη δημόσια παρουσίαση των έργων τους, που λαμβάνει χώρα εντός του καταστήματος της εναγομένης, που υπέχει αντίστοιχη υποχρέωση να την καταβάλει σε αυτούς, απορριπτομένου του σχετικού ισχυρισμού της εναγομένης περί έλλειψης παθητικής της νομιμοποίησης. Εξάλλου, οι ενάγοντες οργανισμοί, λαμβάνοντας υπόψη και τις αμοιβές των δημιουργών των κρατών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, συμφώνησαν και κατήρτισαν κατάλογο με τις αμοιβές των ανωτέρω δικαιούχων, που έπρεπε να καταβάλουν οι ιδιοκτήτες καταστημάτων του είδους της εναγομένης που χρησιμοποιούν συσκευές αναπαραγωγής μουσικής (cd ή μουσική σε μορφή mp3 από υπολογιστές)το οποίο (αμοιβολόγιο) γνωστοποίησαν στο κοινό με τη δημοσίευση του σε τρεις αθηναϊκές εφημερίδες και δη στις εφημερίδες «Ελευθεροτυπία» στο φύλλο της 15.9.2000, «Η Ναυτεμπορική» στο φύλλο της 14.9.2000 και «Ριζοσπάστης» στο φύλλο της 14.9.2000. Το αμοιβολόγιο αυτό, αποτελεί πρόταση για διαπραγμάτευση της εύλογης αμοιβής των μελών τους με τις επιχειρήσεις που προβαίνουν, κατά τον προπεριγραφέντα τρόπο, σε παρουσίαση των έργων αυτών στο κοινό-πελάτες τους. Ειδικότερα, η εύλογη αμοιβή, που σύμφωνα με το αμοιβολόγιο και για τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 αξιώνονταν υπέρ των μελών των εναγόντων από επιχειρήσεις του είδους της εναγομένης για καθένα από τα ως άνω έτη ανέρχεται σε 10% επί των ακαθάριστων εσόδων της με ελάχιστο ποσό σύμφωνα με το εμβαδόν του καταστήματός

Θεωρήθηκε
Ο Εισηγητής

της, κατά τη διάρκεια λειτουργίας της το ποσό των 7.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ 19% δηλαδή 1.500 ευρώ πλέον ΦΠΑ για κάθε έτος την περίοδο 2004-2008. Οι ενάγοντες επιχείρησαν να διαπραγματευθούν με την ήδη αντίδικο τους εναγομένη και να προβάλουν τις αξιώσεις τους για τον καθορισμό του ύψους της αμοιβής των δικαιούχων μελών των εναγόντων, πλην όμως οι προσπάθειες αυτές δεν τελεσφόρησαν. Συνεπώς, συντρέχει νόμιμος λόγος για την καταβολή της εύλογης αμοιβής των μελών των εναγόντων Οργανισμών, για τον καθορισμό της οποίας θα ληφθεί υπόψη από το Δικαστήριο αφενός το γεγονός ότι, κατά τα έτη 2004,2005,2006,2007 και 2008 το κατάστημα της εναγομένης λειτούργησε μόνο τους μήνες Μάιο έως και Σεπτέμβριο, αφετέρου το είδος του καταστήματος(μπαρ στο οποίο κατεξοχήν μεταδίδεται μουσική που είναι εντελώς απαραίτητη για την προσέλκυση πελατείας), η τοποθεσία του(στην παραλία της _____). Η εναγόμενη προτείνει ένσταση καταχρηστικής άσκησης δικαιώματος των εναγόντων διότι αυτοί, σε μεταγενέστερο χρονικό διάστημα, συνέταξαν νέο αμοιολόγιο με την ΠΟΕΣΥ, όπου καθορίζονται εύλογες αμοιβές των αντιπροσωπευόμενων από αυτούς μουσικών και ερμηνευτών κατά ποσοστό 70% μειωμένες σε σχέση με το αμοιολόγιο που ίσχυε κατά τα έτη 2004-2008 που λειτουργούσε η επιχείρηση της εναγομένης. Το γεγονός αυτό δεν αποδείχθηκε από κανένα αποδεικτικό μέσο από όσα προσκόμισε η εναγόμενη αλλά και οι ενάγοντες, ενόψει της αρχής της κοινότητας των αποδεικτικών μέσων(άρθρο 346 ΚΠολΔ) και, επομένως, η σχετική ένσταση πρέπει να απορριφθεί, ως αβάσιμη στην ουσία της. Ενόψει αυτών, η οφειλόμενη από την εναγομένη, _____ εύλογη αμοιβή των εκπροσωπούμενων από τους ενάγοντες και δικαιούχων αυτής καλλιτεχνών και παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, καθορίζεται στο ποσό των 1.875 ευρώ(25%) για τον πρώτο ενάγοντα οργανισμό και 1.875 ευρώ(25%) για τον δεύτερο ενάγοντα οργανισμό και στο ποσό των $(7.500:2)=3.750$ ευρώ για τα έτη 2004 έως 2008 πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ επί του 1/2 του ποσού αυτού (εφόσον η αμοιβή, που αντιστοιχεί στα μέλη του πρώτου ενάγοντος και αντιστοιχεί στο 50% του οφειλομένου ποσού, δεν υπόκειται σε ΦΠΑ) για τον τρίτο ενάγοντα οργανισμό, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Περαιτέρω, επειδή αναγκαίο στοιχείο για την, από τον καθένα από τους ενάγοντες, διανομή της ως άνω

εύλογης αμοιβής στους δικαιούχους αυτούς, συνιστούν οι κατάλογοι με τους τίτλους των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε η εναγομένη κατά τα επίδικα έτη, πρέπει αυτή να υποχρεωθεί να παραδώσει στους ενάγοντες τους καταλόγους αυτούς. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα των εναγόντων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της εναγομένης (άρθρο 176 ΚΠολΔ) λόγω της ήττας της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ το ύψος της ενιαίας εύλογης αμοιβής που οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες, η εναγομένη, για την εκ μέρους της, κατά τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008 μετάδοση και δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων, στο ποσό των 7.500 ευρώ.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι η εναγομένη οφείλει να καταβάλει στους ενάγοντες ποσό 1.875 ευρώ στον πρώτο ενάγοντα οργανισμό, ποσό 1.875 ευρώ στον δεύτερο ενάγοντα οργανισμό και ποσό 3.750 ευρώ στον τρίτο ενάγοντα οργανισμό, με το νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ την εναγομένη να παραδώσει στους ενάγοντες, καταλόγους με όλους τους τίτλους των μουσικών έργων, που μετέδωσε κατά τα έτη 2004, 2005, 2006, 2007 και 2008.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εναγομένη στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, το ύψος των οποίων ορίζει στο ποσό των τριακοσίων (300) ευρώ €.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στον Πολύγυρο στις 4.8.2011 σε μυστική διάσκεψη.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Επισημ. Εισαγγ. Γραμ.

Δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στον Πολύγυρο στις 31.8.2011 στο ακροατήριο του παρόντος δικαστηρίου χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΦΩΤΟΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΟ

Πολύγυρος 17-1-2011

Ο Γραμματέας

Γαμπαλιάρης Νικόλαος

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYS 435